

gomir“ in „šola veselega petja“, skupilo se je za te dvé knjigi okoli 50 fl. — Število vpisanih družbenikov zneso zdaj 820.“ — „Zgodovinski katehizem“ je dokončan. Celi katehizem veljá 3 fl. 24 kr. sr. in se dobi pri vsih knjigarjih.

Iz Jezera na doljnem Koroškem. 6. dan p. m. smo praznovali tukaj pobožno slovesnost, ktera bo vsim pričujočim v vednem spominu ostala: blagoslovljena je bila namreč nova cerkev, ktere zidanje je od leta 1850 zaostalo, 29. majnika pa je bilo izročeno v cerkvenih stavbah dobro skušenemu mojstru Matevžu Medvedu iz Cerkelj na Krajskem, kteri je v enem tednu toliko poslopja dodelal, da 6. dan p. m. je bil položen podstavni kamen in je bila blagoslovljena hiša božja. Velika množica pobožnih farmanov je privrela k ti svečanosti, ktero so opravljali od visokočastitega škofa poslani tehant in infulirani proš gosp. Janez Ilgovec iz Doberle vesi. V stari že slabi in za faro premajhni cerkvici pri sv. Ožbaltu poleg Jezera (Seeland) je bila najprej slovesna velika maša; po ti se je podala procesija z lepo ovenčanimi cerkvenimi banderi k novi cerkvi, ktero so blagoslovlili omenjeni gosp. proš. Ko je bilo to opravljeno, so duhovni svetovavec in Kapljiški fajmošter gosp. Valentin Bergman besedo poprijeli in tako serčno govorili k zbrani množici, da so ganjene bile serca vsih, tudi tistih, ki so se iz začetka zoperstavljali zidanju na vse strani potrebne nove cerkve. Štuki so pokali, da je bilo kaj, in so oznanovali nepozabljivo djanje okolici krog in krog. Jernej Hobel, fajm.

Iz Ljubljane. Somenj o sv. Petru in Pavlu ni bil prida; ljudje na deželi so bili veseli, da se je zvedrilo in da so mogli mervo spravljati; scer pa jim tudi denara manjka. — Vsakemu, kdor v Ljubljano hodi, je znano, da od tedna do tedna se lepsajo štacune naših tergovcev od znotraj in zunaj, prav kakor v velicih mestih. Te dni je stalo celi dan kupoma ljudi pred štacuno gosp. Jožefa Pleiweis-a, ogledovaje lično podobo Krajnice, malano od našega umetnika gosp. Stroj-a. Gosp. lastnik štacune je imel dobro misel, namest po ptujem segati, za kazalo prodajavnice kaj domačega narediti dati, in gosp. Stroj je kaj lepo izmalal zalo Krajnico v prazni obleki, kakoršna je v Ljubljani in v okolici Ljubljanski navadna. Pa ne le po obleki, temuč tudi po obrazu in celem značaju je gosp. Stroj pred oči postavil zalo pošteno Krajnico; in tako je malar v ti podobi vresničil, kar slavni pevec v svojih pesmah poje:

Od nekđaj lepé so Ljubljanke slovéle,
Al lepši od Zalke biló ni nobene.

Iz Ljubljane. V imenu krajskega zgodovinskega društva od gosp. dr. Klun-a, tajnika tega društva, na svitlo dana spomenica zvestih Krajncov o grozopolni prigodbi 18. svečana t. l. pod naslovom: „Denkbuch der Unterthanstreue im Herzogthume Krain“ je ravno na svitlo prišla, iskreno v duhu vedno zvestih Krajncov spisana in lično natisnjena. Veljá 1 fl.; udje zgodovinskega društva pa jo dobé za 30 krajc.; na prodaj je pri gosp. Kleinmajer-u in Bamberg-u.

Novičar iz mnogih krajev.

Deželni poglavar na Českem je dal osnovo izdelati: kako bi se zamogle denarne hranilnice (šparkase) po kmetih napraviti, kjer bi se mogel denar na činže shranovati, pa tudi za majhne činže na pósodo dobivati v potrebi. Ker bi bila zares taka naprava na vsako stran koristna, je e. k. ministerstvo notranjih

oprav ukazalo: naj se ta osnova po vsih deželah cesarstva natanjko presodi in prevdari, da se napravijo take hranilnice po deželi. — Na Laškem je gosposka ukazala, bolno grojzdje pridno oberati s tert, da se tako zabrani razširjevanje tertje bolezni, in da vino škodljivo ne bo; veliko pomočkov so že poskušali, tuči polivanje z gujilo scavnico in gnojnico, pa vse zastoj. — V Botincu blizo Zagreba so poskusili unidan s Husey-ovo mašino ječmen kositi. Tudi tukaj se je ta mašina, ktera je v Altenburgu v eni uri 1 oral in 290 štirjaških sežnjev žita pokosila, dobra skazala, čeravno v vsaki prvi skušnji, kjer še vajenih ljudi ni, je dosto spodtik. — Brata Pongrac-a, ktera skušata Savo od Zagreba do Siska tako vravnati, da se bojo mogle barke po nji voziti, ktere kakor na železnici vozove sopár goni, in se (od para ali sopara) parabrodi imenujejo, sta se po taki barki te dni že pripeljala v Sisek; to je važna novica za kupčijo z Banatom. — C. k. vojaška sodba je obsodila te dni grofjuo Blanko Teleky-ovo, deležnico ogerske prekucije, na 10 let v ječo. — Na povabilo rusovskega cara je poslal presvitli cesar fzm. grofa Gyulay-a in fml. barona Steininger-a na Rusovsko v Petrograd: ogledat veliko vojaško taborišče ondi. Govori se, da je bilo grofu Gyulay-u tudi sporočeno: naj si o ti priliki pri rusovskem caru prizadeva, da bo turški poslanec, ki ima k caru v posebnih sporočilih priti, dobrovoljno sprejet. Že so te dni nekteri časniki hrup zagnali, da armada rusovska že maršira čez Prut v knežijo Moldavo, ki stoji pod krilom Turčije; pa bolje podučen Dunajsk časnik je preklical to novico, da ni res. Kratkčasno je zares o turško-rusovskem razpertju časnike prebirati; brali smo enkrat; „poslednjico (ultimatissimum) je Turk zaverigel“, koj po tem pa: „ni je zaverigel“, in kmalo potem: „jo je le vendar zaverigel“; — zdej so rekli: „Rus že maršira“, koj potem pa: „še ne maršira“, zna biti da jutro slišimo: „vendar le maršira“, itd. — V Parizu že dela zlatár Lemoine krono za Napoleona, v kteri bo toliko biserov in žlahnih kamnov, da so ponoči 4 seržanti na straži v delavnišnici, da roparji ne sežejo po dragocenih kamnih. — V Beirutu v turški Azii je neka mati šestero živih otrok porodila: ondanšnje ljudstvo ima to za znamenje rodovitne letine in sreče za deželo. Dobro srečo!

Kaj so solze?

(Poleg ilirskega.)

Razumeš li, sinko,
Kaj so kaplje, one,
Ktere zjutraj gledaš
V oku rožne krone?

Gorki žarki ti so
Zdihovanja naša;
Kadar zdihneš, solzna
Se naliva čaša!

Kapljice leté so
Solze naše vroče,
Kih na zemlji toči
Serce plakajoče!

Razumeš li, sinko,
Kaj so oblaki sivi,
Kadar med gromenjem
Vró iz njih nalivi?

Razumeš li, sinko,
Kaj so solnca traki,
Ko napajajo se
Po njih neba zraki?

Solzna so očesa
Ti oblaki plami,
Ki v življenju nedra
Nam gojé solzami!

Vganjka poslednje zastavice.

Rak.

Današnjemu listu

je dodana 7. póla „občne zgodovine“.